

Kabelgast is Sijbrand Vermeulen

Gevraagd om een (levens) verhaal te schrijven, voor plaatsing in 'Het kabelgat'. Dat wil ik uiteraard wel doen, maar verwacht van mij geen smeug verhaal over wat ik allemaal heb mee gemaakt. Zoveel bijzonders en spannend is dit niet geweest. Laat ik me voorstellen. Mijn naam is Sijbrand Vermeulen. Geboren in een goed bouwjaar 1955 te Reeuwijk. Als 3^e kind in het gezin. Later kwamen er nog vier bij. In een huisje, midden in de polder, langs de plassen. Vier jaar later (nood gedwongen) verhuisd naar Reeuwijk- Brug. Tot mijn trouwen in 1980 thuis gewoond. De eerste vier jaar van ons trouwen ook in Reeuwijk gewoond. In 1984 verhuisd naar Waddinxveen, waar we nu nog wonen. Mijn hobby zijn moestuin, een halve HA, met recreatie ruimte. Sinds mei 2022 ben ik met pensioen gegaan. Na mijn marine tijd werkzaam bij een suiker verwerker. De helft van mijn leven (ruim 32 jaar) heb ik bij de KON ERU (een smeerkaas producent) gewerkt. Gestart als chef expeditie. Na een aantal rug

operaties voor 50% afgekeurd, waardoor ik de laatste 15 jaar werkzaam was in de planning. Verder doe ik op kerkelijk gebied wat vrijwilligers werk. Lagere school was leuk en aardig. Ik was niet de beste leerling, maar ik vond het allemaal best. Na de lagere school de LTS afd. brood en banket. Ik heb me daarna aangemeld bij de KM. Mijn ouders wisten van niets en stonden versteld dat ik dit had gedaan. Speelt ook nog mee dat ik christelijk ben opgevoed en de marine wereld nou niet echt goed bekend stond. Hoe komen ze er op?? (jaren later weet ik beter) Maar goed ik kreeg toestemming.

In juli 1972 naar de keuring in het MOC. Goed gekeurd. Opgekomen in oktober 1972.

Het MOKH binnen gehuppeld, maar van dat huppelen was als snel niets meer over.

Het marcheren vond ik het mooiste. Kon er geen genoeg van krijgen. (heb later bij de Natres gediend, maar daar konden ze het niet) ook het marine nummer overal in naaien was geen probleem. Maar het nummer vergeet je je levenslang niet meer. Na de EMV op het MOKH gebleven voor de hofmeesters opleiding.

Na deze opleiding eindelijk naar een vaste plaatsing. Het werd MVK de Kooy. Wat een pokken eind lopen van het station. Zeker als je 's avonds even was wezen stappen. Maar dat had een collega al gauw iets op gevonden. In de stad werd een fiets gejat en deze werd de volgende dag netjes marine grijs geverfd. Op het vliegveld heb ik meerdere keren mee mogen vliegen met de heli's. moest daar wel mijn middag pauze voor op offeren.

1,5 jaar op het vliegveld gewerkt bij de officieren. Overplaatsing naar MB Parera. Je snapt dat mijn ouders dit maar niets vonden. Spannend als ventje van amper 17 jaar. Voor het eerst gevlogen in een vliegtuig. Heb er verder niets van mee gekregen. Een van de ploeg had wat sterke drank en de cola was gratis. Diep in de nacht aan gekomen op Parera. Dan zie je waar je terecht bent gekomen. Geplaatst bij de officieren en later in het verblijf van de korporaals.

Een hele fijne tijd gehad daar. Samen met een collega hofmeester veel gedoken. Eigen vervoer gekocht van een machinist. Na de term geplaatst in het MOKH. Hof meester Onderofficieren.

Na een paar weken over geplaatst naar de kader school. Verzorger van de 1^e klassers die de korporaals opleiding volgden. Deze plaatsing duurde maar 6 maanden. Over geplaatst naar de A856 Hr. Ms. Mercur. Een torpedo opwerk schip in dienst van de onderzee dienst.

Leuke tripjes gemaakt.

En wat collega Jan v Biene, al schreef, (in het laatste nummer van HET KABELGAT)

bij de onderzee dienst bestaat geen uniform en rangen.

Ook aan boord van de Mercurius niet. Uniform was voor de havens. Trips gemaakt naar Noorwegen, Schotland, Middellandse zee.

De trip van 3 maanden naar de Bahama's was vooral onvergetelijk. Alles kon en mocht, behalve een officier slaan. Een beetje drank doet wonderen. Trok wel 14 dagen arrest. Maar de officier werd nog tijdens ons weekend verblijf in Nassau op het vliegtuig gezet en werd afgelost.

Er speelde blijkbaar meer met deze man, dan alleen hofmeester pesten. Happy Hour op de Amerikaanse basis was aan ons Hollanders wel besteed. Van 5 tot 6 gratis drinken ligt ons wel. De terug reis naar Nederland heb ik mee gemaakt aan boord van de Potvis. Ze

hadden daar geen hofmeester meer. Ook een

bijzondere ervaring. Ruim 3 jaar heb ik mogen varen op deze houten mijnen veger. Tussen door nog de opleiding gedaan voor 'hulp ziekenverpleger. Eindelijk een wal plaatsing voor deze hofmeester. Onderzee dienst kazerne. Hier heb ik mijn dienst tijd vol mogen maken. Je ziet weinig spectaculaire belevenissen. Ik heb mogen genieten van 6 jaar KM. Heb leuke steden gezien en bezocht. Tijdens de Bahama trip 2 dagen in de Everglades mogen rond trekken, 2 dagen Disneyworld bezocht en lange nachten gedraaid in Ford Lauderdale. Na een periode van 15 jaar als vrijwilliger aan boord van de Mercurius in Scheveningen werd dit schip gesaneerd wegens asbest. Het schip werd verhaald naar Den Helder en licht nu in Vlissingen. Omdat ik op zoek was naar vrijwilligers werk in de maritieme sfeer heb ik eens goed rond gekeken. Zo kwam ik in contact met de AMS60 Bernisse. Ik was al wel eens aan boord geweest, tijdens marine dagen. Het trok me wel. Nu ben ik sinds 3 jaar (de eerste periode kregen we te maken met corona). Al regelmatig tripjes mogen mee varen. Het plezier, kameraadschap en gezelligheid staan aan boord hoog in het vaandel. Ik ben opgevangen door een hecht team, maar mag me daar wel in thuis voelen. Met dank aan de collega's.

